

23.09.20

3

गतश्च भवति । अथोद्गाह्यं रात्रिदिवसयोः निर्धारणं
सूर्यदर्शनादेव सञ्जायते । अथा - 'दिनं दिनेशस्य यतो
उत्र दर्शने तमी तमो हन्तुरदर्शने सति' । कुत्रचिद् रात्रिः
भवति तर्हि कुत्रचिद् दिवा स्वं सूर्यप्रभावेनेव भूमाऽलोपदि
विविधरूपपरिवर्तनं शैत्यम्, उष्णत्वं चोपकल्पते ।
सूर्यस्तोदयानन्तरं पङ्कजस्तोदयः, कमलिनेः पुटकत्वं
चोपपद्यते । अथा प्राट्मते उत्तररामचरिते - "विकसति
हि पतङ्गस्तोदये पुण्डरीकः, द्रवति च हिमखामावुद्धते
चन्द्रकान्तः" । वनस्पतिषु शार्दूल प्रभावी दृश्यते स
गुणं सूर्यचन्द्रमसोः समकारः स्व। भगवता कृष्णेन
गीतायाम् उक्तम् - औषधिः शोमप्रभावात् रसात्मको
भवति । बहवः वृक्षफुल्लगाः ये सूर्येण प्रभाविताः बहवः
हवाद्गुणाः ये रात्रौ चन्द्रोदयार् प्रभाविताः भवन्ति ।
अनुभूयते जगति सन्दृश्यते च अथा रात्रौ वनस्पतिषु
विकासो भवति न तथा दिवायाम् ।

डॉ० सुद्विष्ट कुमार

सहा० प्राचार्य (ज्योतिष)

२०३० सं० मडावि० मुखसेना,

पूरिमाँ ।

चन्द्रग्रहणविचारः —

चन्द्रश्च ग्रहणं चन्द्रग्रहणम् इति । स्वप्न ग्रहणे
ग्रहा- ग्राहकयोर्योगोऽवश्यमभावी । अत्र ग्राहको भूमेः
दाया स्वप्न चन्द्रो ग्राहाः भवति ।

वस्तुतस्तु चन्द्रादिग्रहेषु स्वगतप्रकाशाभावाद्
यविकिरणसंयोगवशादेव प्रकाशावाच्य चन्द्रबिम्बे
भावति प्रदेशे यविकिरणं लगन्ति, तावान् भागः ऊ-
ज्वलः इतरे भागः तमोरुपः । खेः सर्वतः प्रसरणशील-
किरणाः सूर्याल्पमानकेन भूबिम्बेनावरुद्धा आकाशे
तमोमयी सूचीमुत्पादयन्ति स तमोरुपः राहुः । सा सूची
दीर्घतया चन्द्रकक्षातौऽपि दूरं याति पश्य खेः क्रान्तिवृत्ते
अमणात् तत्सुमुखी सूची चन्द्रकक्षास्थक्रान्तिवृत्तव्यतल-
सन्लठना भवति । तत्र स्वकक्षास्थविमण्डलगतश्चन्द्रः स्व-
गत्या अमन् यदा तां भूमाऽपसूच्यां प्रविशति तदा
चन्द्रबिम्बे यविकिरणसंयोगाभावात् प्रकाशाभावः,
तदेव चन्द्रग्रहणम् । अथोक्तं भास्करेण —

मानोर्बिम्बपृथुत्वात् पृथुपृथिव्याः प्रभा हि सूच्यता
दीर्घतया शशिकक्षामतीत्य दूरं बहिर्याता ।

चन्द्रग्रहणं कदा भवति इति प्रसङ्गः सूर्यसिद्धान्ते प्राप्यते-
मानोर्भादौ महीच्छाया तत्तुल्येऽर्के समेऽपि वा ।

शशाङ्कपाते ग्रहणं कियद्भागान्ते कौनर्के ॥

अत्रोक्तमस्ति सूर्यतः षडराश्याभ्यन्तरे पृथ्वीच्छाया अमति,
तत्र महीच्छाया समे वा सूर्यसमं चन्द्रपाते सति ग्रहणं वा
भूमात् शिवेत् वा कियद्द्विरंशोरुनोरदिकी वा यदा चन्द्रपाते
भवति तदा ग्रहणमिति ।

ग्रहाणां मानवजीवने प्रभावः —

'यत् पिण्डे तद् ब्रह्माण्डे' इति सिद्धान्तेन न खलु दार्शनिकपक्षाणामेव सिद्धिर्भवति अपितु ज्योतिर्पिण्डानां ब्रह्माण्डान्तर्गतानां प्रभावानामपि सिद्धिर्भवति। केनापि सध्यमुक्तं यत् — 'गर्होर्ग्राह्यमिदं सर्वं त्रैलोक्यं सवरा-
चरम्'। ग्रहस्थानां पिण्डानां अस्थितजनैः सह सम्बन्धः
सहसा न प्रतीतिमाप्नोति परं तयोर्विचित्रः सम्बन्धो-
ऽहमेव अथागतः शास्त्रप्रमाणत्वात्।

गृह्णाति गतिविशेषानिति यद्वा गृह्णाति फल-
दातृत्वेन जीवानिष्ये 'विनाश-ग्रहः' इति पाणिनी-
प्रसूत्रेणापि प्रत्यये सति सिद्ध्यति ग्रहशब्दः। यथा-
पाणिनीय अष्टाध्यायी 3.1.143, स्वमेव आचार्य-
पराशरिणापि "ग्रः गतिमान् स ग्रहः इत्युक्तम्"। यथा-

त्रिफुलाकारवन्तोऽन्धे गतिमन्तो ग्रहाः किल।

सर्वेषु ग्रहेषु सूर्यः प्रधानमेव। ग्रः ग्रहस्य संज्ञया
प्रतिबधीयते। यतः तद् दृशिमप्रमत्तैः सर्वेऽपि ग्रहाः
प्रकाशिता भवन्ति इति आर्यभट्टोक्तिः। यथा —

सूर्यग्रहानां गोलार्धानि स्वच्छायया विवर्णानि।

अर्धानि यथासारं सूर्याग्निमुखानि दीप्यन्ते ॥

स्वम् आकाशस्थसमस्तज्योतिर्पिण्डानां प्रभावः
अधोमध्यरात्र्याणामुपरि स्वान्नाविकः स्यात्। यद्यपि
स्थिरवस्तुनः प्रभावम् अल्पमेव, वस्तुविशेषे वा फलति
परन्तु गतिमान् वस्तुनः प्रभावः सार्कदेशिकः समष्टि-